

MIEJSCA
CEGŁA Nr 19

Magazyn Materiałów Literackich Cegła

Nr 19, MIEJSCA

nr ISSN: 1896-2637

Adres do korespondencji:
Stowarzyszenie Na Rzecz Wspierania Młodych Artystów „Grawiton”
z dopiskiem: MML - CEGŁA
Ul. Probusa 9/4, Wrocław 50-242

www.magazyn-cegla.net
redakcja@magazyn-cegla.net

Redakcja: Karol Pęcherz (fink)

Stała współpraca: Karol Maliszewski, Andrzej Sosnowski, Antek Wajda

Dizajn i detep: gyyethy, Karolina Maria Wiśniewska, love@gyyethy.com

Fotografie dla metropoetica: muymal, muymal.photo@gmail.com
muymal to nielegalne imigrant które przetrwa robiąc portrety do dowodu osobistego na ulicy wrocławia.
muymal nie jest jego prawdziwe imię.

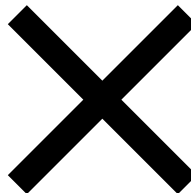
Podziękowania dla Metropoetica (www.metropoetica.org)

Magazyn finansowany jest przez Wydział Kultury Gminy Wrocław

Cegła dostępna jest w Księgarni Partnerskiej DSW TAJNE KOMPLETY
Przejście Garncarskie 2, Wrocław 50-107

www.tajnekomplety.pl

Magazyn Materiałów

Literackich Cegła

Nr 19, MIEJSCA

nr ISSN: 1896-2637

Adres do korespondencji:
Stowarzyszenie Na Rzecz Wspierania Młodych Artystów „Grawiton”
z dopiskiem: MML - CEGŁA
Ul. Probusa 9/4, Wrocław 50-242

www.magazyn-cegla.net
redakcja@magazyn-cegla.net

Redakcja: Karol Pęcherz (fink)

Stała współpraca: Karol Maliszewski, Andrzej Sosnowski, Antek Wajda

Dizajn i detep: gyyethy, Karolina Maria Wiśniewska, love@gyyethy.com

Fotografie dla metropoetica: muymal, muymal.photo@gmail.com
muymal to nielegalne imigrant które przetrwa robiąc portrety do dowodu osobistego na ulicy wrocławia. muymal nie jest jego prawdziwe imię.

Podziękowania dla Metropoetica (www.metropoetica.org)

Magazyn finansowany jest przez
Wydział Kultury Gminy Wrocław

Cegła dostępna jest w Księgarni Partnerskiej DSW TAJNE KOMPLETY
Przejście Garncarskie 2, Wrocław 50-107

www.tajnekomplety.pl

Kiedy Federico
jest w innym miejscu

Nie miało być ckliwie, ale że mnie rozczuliło,
to już podchodzi pod zajętych sobą
w tym wspomnieniu.
Jak fotograf ze srebrnym parawanem
jezioro wsunięte pod pomost
rozprasza im rysy, prostuje czoła.
Miesiące są różne, ten miał początek
ciepły lekko, miasteczko z rynkiem
rękawy krótkie. Przepowiadali więc
wiosnę, żeby przyszła po ich wąskich uliczkach.
To i trochę się pokręciłam.

Joanna Borzęcka

Kiedy Federico
jest w innym miejscu

Nie miało być ckliwie, ale że mnie rozczuliło,
to już podchodzi pod zajętych sobą
w tym wspomnieniu.
Jak fotograf ze srebrnym parawanem
jezioro wsunięte pod pomost
rozprasza im rysy, prostuje czoła.
Miesiące są różne, ten miał początek
ciepły lekko, miasteczko z rynkiem
rękawy krótkie. Przepowiadali więc
wiosnę, żeby przyszła po ich wąskich uliczkach.
To i trochę się pokręciłam.

Joanna Borzęcka

*

gdyby jeszcze raz mógł pierwszy raz poprosić, żebym z nim wyjechała,
poszłabym znów sama w stronę przeciwną niż wskazywał palec na śmierć
z oddalenia. to miasto jest smutne i moje miejsce, gdziekolwiek będę,
niczego w tym mieście nie zmienia, bo nie chce.

Joanna Borowska

*

gdyby jeszcze raz mógł pierwszy raz poprosić, żebym z nim wyjechała,
poszłabym znów sama w stronę przeciwną niż wskazywał palec na śmierć
z oddalenia. to miasto jest smutne i moje miejsce, gdziekolwiek będę,
niczego w tym mieście nie zmienia, bo nie chce.

Joanna Borowska

Wieczność

moja czarna głębio
tączniku wieczorny
z wielką dziurą
która załatwi wszystko
niczym sanatorium
lub klepsydra

a rdza - deszcz rozbijający się o daszek
i nowe które idzie
jak początek ciała

05.05.2011

Jadwiga Graboż

Wieczność

moja czarna głębio
tączniku wieczorny
z wielką dziurą
która załatwi wszystko
niczym sanatorium
lub klepsydra

a rdza - deszcz rozbijający się o daszek
i nowe które idzie
jak początek ciała

05.05.2011

Jadwiga Graboż

Splątani

Zanużeni w sobie / rozdarci mechanicznie
żenują Einsteina brakiem lokalności –
logicznie wymuszoną samotnością,
w której chmury prawdopodobieństwa
wyznaczają przeznaczenie „zagubionych w locie”.
„Przemówił Bóg” – dokonano pomiaru,
rozedrgany świat zatrzymano w paradoksie istnienia,
odciśnięty na urządzeniu uchwyci między-chwile bycia,
którego obecność beczelnie wymyka się rozdzielności aparatury...

Paulina Kamińska

Splątani

Zanużeni w sobie / rozdarci mechanicznie
żenują Einsteina brakiem lokalności –
logicznie wymuszoną samotnością,
w której chmury prawdopodobieństwa
wyznaczają przeznaczenie „zagubionych w locie”.
„Przemówił Bóg” – dokonano pomiaru,
rozedrgany świat zatrzymano w paradoksie istnienia,
odciśnięty na urządzeniu uchwyci między-chwile bycia,
którego obecność beczelnie wymyka się rozdzielności aparatury...

Paulina Kamińska

MIEJSCA
CEGLA Nr 19

Ulica Gazowa

Zobaczysz z daleka: dom ma okna zabite dyktą. Tynk odpada ze ściany na drogę, na której bawią się dzieci. Ktoś narysował tam słońce, w pyłe leżą ulotki, śmieci, rozsypane cukierki. I wiesz, miasto wygląda jak drzewo, wrasta do środka. Rzuca cienie, w których można się schować, grać w klasy, układać zamki z patyków i liści, w miejscu, gdzie były groby. I tylko rdza, piasek, zmurszałe bramy, odrapane gzymsy.

Widziałaś to wcześniej, na zdjęciach; ludzie z oczami jak kapsle. Krew spływała po murze i widać było ich żebra; otwarte brzuchy, pełne robactwa. Zobaczysz to już z daleka- i niech ten dreszcz będzie jak kamyk, podniesiony z ziemi, trzymany w ręce; jeszcze przez chwilę tylko zimny i gładki jak tuska.

Joanna Lech

Ulica Gazowa

Joanna Lech

Zobaczysz z daleka: dom ma okna zabite dyktą. Tynk odpada ze ściany na drogę, na której bawią się dzieci. Ktoś narysował tam słońce, w pyłe leżą ulotki, śmieci, rozsypane cukierki. I wiesz, miasto wygląda jak drzewo, wrasta do środka. Rzuca cienie, w których można się schować, grać w klasy, układać zamki z patyków i liści, w miejscu, gdzie były groby. I tylko rdza, piasek, zmurszałe bramy, odrapane gzymsy.

Widziałaś to wcześniej, na zdjęciach; ludzie z oczami jak kapsle. Krew spływała po murze i widać było ich żebra; otwarte brzuchy, pełne robactwa. Zobaczysz to już z daleka- i niech ten dreszcz będzie jak kamyk, podniesiony z ziemi, trzymany w ręce; jeszcze przez chwilę tylko zimny i gładki jak tuska.

Joanna Lech

Pod powiekami

Na ławkach przy skwerku kilku miejscowych szamanów. Leniwie kontemplują grę pustki i formy. Rytualne gesty w każdym z cykli świata –

pozostają niezmienione. Pośród kłęski suszy i gardłowych inkantacji – fontanna z dziewczynką pod parasolem. Przybysze składają w ofierze

monety. Kapłani obmywają wychudłe od postu ciała, piorą skarpetki, tączą ślinę z elementem wody. Obiata pozwala celebrować libację. Podtrzymuje chwiejną równowagę zbiorowego snienia.

Joanna Maczka

Pod powiekami

Na ławkach przy skwerku kilku miejscowych szamanów. Leniwie kontemplują grę pustki i formy. Rytualne gesty w każdym z cykli świata –

pozostają niezmienione. Pośród kłęski suszy i gardłowych inkantacji – fontanna z dziewczynką pod parasolem. Przybysze składają w ofierze

monety. Kapłani obmywają wychudłe od postu ciała, piorą skarpetki, tączą ślinę z elementem wody. Obiata pozwala celebrować libację. Podtrzymuje chwiejną równowagę zbiorowego snienia.

Joanna Maczka

PO-POCZTÓWKA

powolne tak.
liście.
pocztówki z dalekich krajów
przychodzące za późno,
kiedy stopień po stopniu
ochładza się powietrze
pomiędzy nadawcą i adresatem.

pierwszego nikt jeszcze nie wie.
na ulicach sukienki,
żółte guziki na skrzyżowaniach,
zapach kremu i błyszczące klapki.

ale z wrześnieniem nic już nie można zrobić.
z urodzinami, pogrzebem,
zmianą stanu skupienia.

Aleksandra Olyniczak.

PO-POCZTÓWKA

powolne tak.
liście.
pocztówki z dalekich krajów
przychodzące za późno,
kiedy stopień po stopniu
ochładza się powietrze
pomiędzy nadawcą i adresatem.

pierwszego nikt jeszcze nie wie.
na ulicach sukienki,
żółte guziki na skrzyżowaniach,
zapach kremu i błyszczące klapki.

ale z wrześnieniem nic już nie można zrobić.
z urodzinami, pogrzebem,
zmianą stanu skupienia.

Aleksandra Olyniczak.

graffiti

- chwila po chwili
jak cegła po cegle
buduję mur

- jest mocny i trwały
i kiedy już już już mam się o niego rozbić
ostatkiem sił wznoszę się
i widzę dalej

Stary browar ma swoją historię,
w niej jest historia mojego dzieciństwa
mur browaru jest czerwony i mroczny
stoje tam i biorę kredę do ręki

zataczam koło

Beata Olszewska

graffiti

- chwila po chwili
jak cegła po cegle
buduję mur

- jest mocny i trwały
i kiedy już już już mam się o niego rozbić
ostatkiem sił wznoszę się
i widzę dalej

Stary browar ma swoją historię,
w niej jest historia mojego dzieciństwa
mur browaru jest czerwony i mroczny
stoje tam i biorę kredę do ręki

zataczam koło

Beata Olszewska

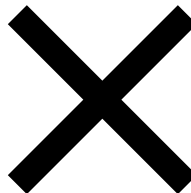
real

nie stać mnie na życie za gotówkę,
za wszystko płacę karą.
z wiekiem nie pachnę tak świeżo i ładnie.

w tym mieście mówią „nic się nie dzieje”,
kiedy potrącę niechący wózkiem
w realu
w tym mieście nic się nie dzieje
tylko półki się uginają, a ludzie siedzą w kościele
bardzo wyprostowani.

a w moim realu szklanki nie są pełne,
one są do połowy prawdziwe.

Ola Paduch

real

nie stać mnie na życie za gotówkę,
za wszystko płacę karą.
z wiekiem nie pachnę tak świeżo i ładnie.

w tym mieście mówią „nic się nie dzieje”,
kiedy potrącę niechący wózkiem
w realu
w tym mieście nic się nie dzieje
tylko półki się uginają, a ludzie siedzą w kościele
bardzo wyprostowani.

a w moim realu szklanki nie są pełne,
one są do połowy prawdziwe.

Ola Paduch

ulica harcerska 12

postawił stopę, należy więc do miasta o znośnej fasadzie
i cuchnącym wnętrzu. niełatwo opuścić matecznik,

nawet grząski jak gówno. chłopiec z prowincji musi robić bokami,
pomiędzy tanim winem a żółądkową gorzką w bramie

zmurszałej czynszówki. przed wojną właściciele dbali o porządek,
te czasy pamięta tylko babcia hela spod trzynastki. drewniane wychodki,

mdlący jaśmin, brukowane podwórko, raj kolejnych pokoleń,
zgnitych owoców dzielnicy.

Teresa Rudowicz

ulica harcerska 12

postawił stopę, należy więc do miasta o znośnej fasadzie
i cuchnącym wnętrzu. niełatwo opuścić matecznik,

nawet grząski jak gówno. chłopiec z prowincji musi robić bokami,
pomiędzy tanim winem a żółądkową gorzką w bramie

zmurszałej czynszówki. przed wojną właściciele dbali o porządek,
te czasy pamięta tylko babcia hela spod trzynastki. drewniane wychodki,

mdlący jaśmin, brukowane podwórko, raj kolejnych pokoleń,
zgnitych owoców dzielnicy.

Teresa Rudowicz

Warszawa

w płynnej nowoczesności
nie powinna irytować
dobry psychiatra ma lepszy klimat
Artystka kopiuje go ze ścian i przetwarza
w neony. oddaje ducha. wyzionęła

ktoś o tej porze myśli
po zewnętrznej stronie nie wiadomo
jak i dlaczego. ważne jest tylko pomiędzy
oraz czyniące z niej element ozdobny i
atrakcyjny. podoba mi się
tu

Joanna Vorbrodt

Warszawa

w płynnej nowoczesności
nie powinna irytować
dobry psychiatra ma lepszy klimat
Artystka kopiuje go ze ścian i przetwarza
w neony. oddaje ducha. wyzionęła

ktoś o tej porze myśli
po zewnętrznej stronie nie wiadomo
jak i dlaczego. ważne jest tylko pomiędzy
oraz czyniące z niej element ozdobny i
atrakcyjny. podoba mi się
tu

Joanna Vorbrodt

II.

metropoetica

ttum. Julia Fiedorczuk

Szukanie przestrzeni
na zewnątrz/wewnątrz
albo przedtem/potem
nie ma sensu
toteż równie dobrze
można szukać w śniegu
kiedy na zewnątrz
nie zachodzą zmiany
ale wewnątrz
tak.
Czas możesz łatwo
przeciąć przestrzenią
dla lepszego widoku
możesz się też poprzyglądać
kolejowej poczekalni
choć nigdzie
nie jedziesz
i tylko trwasz bez ruchu
na przemian włączając i wyłączając
lampę w kształcie światła

Anna Popelnik

fot: muymal

II.

ttum. Julia Fiedorczuk

Szukanie przestrzeni
na zewnątrz/wewnątrz
albo przedtem/potem
nie ma sensu
toteż równie dobrze
można szukać w śniegu
kiedy na zewnątrz
nie zachodzą zmiany
ale wewnątrz
tak.
Czas możesz łatwo
przeciąć przestrzenią
dla lepszego widoku
możesz się też poprzyglądać
kolejowej poczekalni
choć nigdzie
nie jedziesz
i tylko trwasz bez ruchu
na przemian włączając i wyłączając
lampę w kształcie światła

Anna Popelnik

metropoetica

Hotel Polonia

7 kwietnia 2011, 17.13

metropoetica

ttum. Julia Fiedorczuk

Nic nie budzi większego lęku niż myśl,
że mogłabym otworzyć okno w pokoju 328.
Widok jest smutny, w okamgnieniu
tamtę serce.
Naprzeciwko robotnicy tłuką butelki
po wódce. Niepokoi mnie powolne,
ale rytmiczne gruchanie gotębi, które kroi ciszę.

Anna Popelnik

fot: muymal

Hotel Polonia

7 kwietnia 2011, 17.13

ttum. Julia Fiedorczuk

Nic nie budzi większego lęku niż myśl,
że mogłabym otworzyć okno w pokoju 328.
Widok jest smutny, w okamgnieniu
tamtę serce.
Naprzeciwko robotnicy tłuką butelki
po wódce. Niepokoi mnie powolne,
ale rytmiczne gruchanie gotębi, które kroi ciszę.

Anna Popelnik

metropoetica

Wrocław, między Rynkiem Głównym 50 a Tamką, po 14:00

metropoetica

dwie mgły poranna i ta jesienna
dwie fotografie tych mgieł mosty nie pojedyncze
lecz w liczbie mnogiej Mosty Pomorskie i Mosty Młyńskie
i na dodatek pięć wysp
na fotografii z lotu ptaka
jest rok 1947 jest 14:47
na Grodzkiej nadal gruz

Elżbieta Wójcik-Jesse

fot: muymal

Wrocław, między Rynkiem Głównym 50 a Tamką, po 14:00

dwie mgły poranna i ta jesienna
dwie fotografie tych mgieł mosty nie pojedyncze
lecz w liczbie mnogiej Mosty Pomorskie i Mosty Młyńskie
i na dodatek pięć wysp
na fotografii z lotu ptaka
jest rok 1947 jest 14:47
na Grodzkiej nadal gruz

Elżbieta Wójcik-Jesse

metropoetica

MIEJSCA
CEGŁA Nr 19

zatrzymana

w ćwierć kroku
 przez światło czerwone światło
 czerwone mechanicznie
     przenoszę wzrok z wyspy
 na głos
     nikogo w pobliżu w oddali
 czerwone przęta czerwony
     most po prawej po lewej
 czerwony dźwig na wprost
     czerwona furgonetka
 nie ma wyjścia
 zanurzam się w tę czerwień

Elżbieta Wójcik-Jesse

zatrzymana

w ćwierć kroku
 przez światło czerwone światło
 czerwone mechanicznie
     przenoszę wzrok z wyspy
 na głos
     nikogo w pobliżu w oddali
 czerwone przęta czerwony
     most po prawej po lewej
 czerwony dźwig na wprost
     czerwona furgonetka
 nie ma wyjścia
 zanurzam się w tę czerwień

Elżbieta Wójcik-Jesse

liść. blade. ostrze.

blade liście na   ostrze cienia
 blade liście na krawędzi
     snu   sprytny
 manewr gry i zabawy zmroku
     z pustym

Elżbieta Wójcik-Jesse

liść. blade. ostrze.

blade liście na   ostrze cienia
 blade liście na krawędzi
     snu   sprytny
 manewr gry i zabawy zmroku
     z pustym

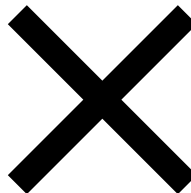
Elżbieta Wójcik-Jesse

Fotoshop Acropolis

Ilu trzeba słów, żeby powiedzieć: cztery
 maki zakwitły w szczelinach jakiegoś
 boga? Co trzeba przemilczeć ze względu na kadr?
 Mądre drzewo, szorstkie pomarańcze
 jak planety dla twojego słońca, Słońce,
 cztery iskry, czy one są z ciebie? Zaczekaj
 na mnie. Lekki osad czasu
 na tych kamieniach, jak kurz, który już nie
 pobrudzi żadnych bosych stóp. Zaczekasz?
 Będę niewidzialna. Jeden ci przyniosę
 popękany raj.

Julia Szonczuk

Fotoshop Acropolis

Ilu trzeba słów, żeby powiedzieć: cztery
 maki zakwitły w szczelinach jakiegoś
 boga? Co trzeba przemilczeć ze względu na kadr?
 Mądre drzewo, szorstkie pomarańcze
 jak planety dla twojego słońca, Słońce,
 cztery iskry, czy one są z ciebie? Zaczekaj
 na mnie. Lekki osad czasu
 na tych kamieniach, jak kurz, który już nie
 pobrudzi żadnych bosych stóp. Zaczekasz?
 Będę niewidzialna. Jeden ci przyniosę
 popękany raj.

Julia Szonczuk

Wrocław, ul. Hercena 16, 13:30

metropoetica

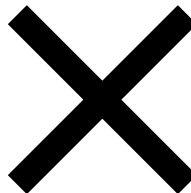
ttum. Elżbieta Wójcik-Leese

Niebo w zimnych pastelach jak torebka landrynek, kruszysz je wolno w ustach.
Gdy przyjrzyś się uważnie, zobaczysz ślady pędzla, warstwy farby są grube.
Zobaczysz gdzie skupienie malarza oślabło, gdzie oślabły szczegóły.
Jeden włos wymknął się z pędzla, wзира teraz spod chmury rozświetlonej
/stońcem.

Jeśli go zauważysz, na dobre utkwí w twojej głowie.
Na nic nożyczki do paznokci, bo jeśli go utniesz, nigdy się nie pozbędziesz
cząstki rzeczywistości ukrytej pod farbą, tej niewidzialnej skazy.

Sanna Karlström

fot: muymal

Wrocław, ul. Hercena 16, 13:30

ttum. Elżbieta Wójcik-Leese

Niebo w zimnych pastelach jak torebka landrynek, kruszysz je wolno w ustach.
Gdy przyjrzyś się uważnie, zobaczysz ślady pędzla, warstwy farby są grube.
Zobaczysz gdzie skupienie malarza oślabło, gdzie oślabły szczegóły.
Jeden włos wymknął się z pędzla, wзира teraz spod chmury rozświetlonej
/stońcem.

Jeśli go zauważysz, na dobre utkwí w twojej głowie.
Na nic nożyczki do paznokci, bo jeśli go utniesz, nigdy się nie pozbędziesz
cząstki rzeczywistości ukrytej pod farbą, tej niewidzialnej skazy.

Sanna Karlström

metropoetica

Architekt

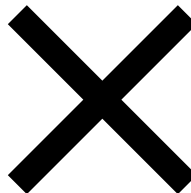
tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

Za twoimi plecami zmienia się miasto,
po skosie nieba dźwig
przenosi gotowe komponenty.

Krawat rozcina białą koszulę architekta,
parę rąk i nóg, poszczególne organy,
wytyczając dwie ścieżki: prawą i lewą.

Ty i ja precyzyjnie zaplanowani.
Nawet teraz na krawędzi linijki.

Krąg miasta się zacieśnia, płot
rośnie wokół pustej przestrzeni.
Za płotem dzieci, ich ręce i nogi zdradzają
strach. Nikt nie chce, by go znaleziono.

Sanna Karlström

Architekt

tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

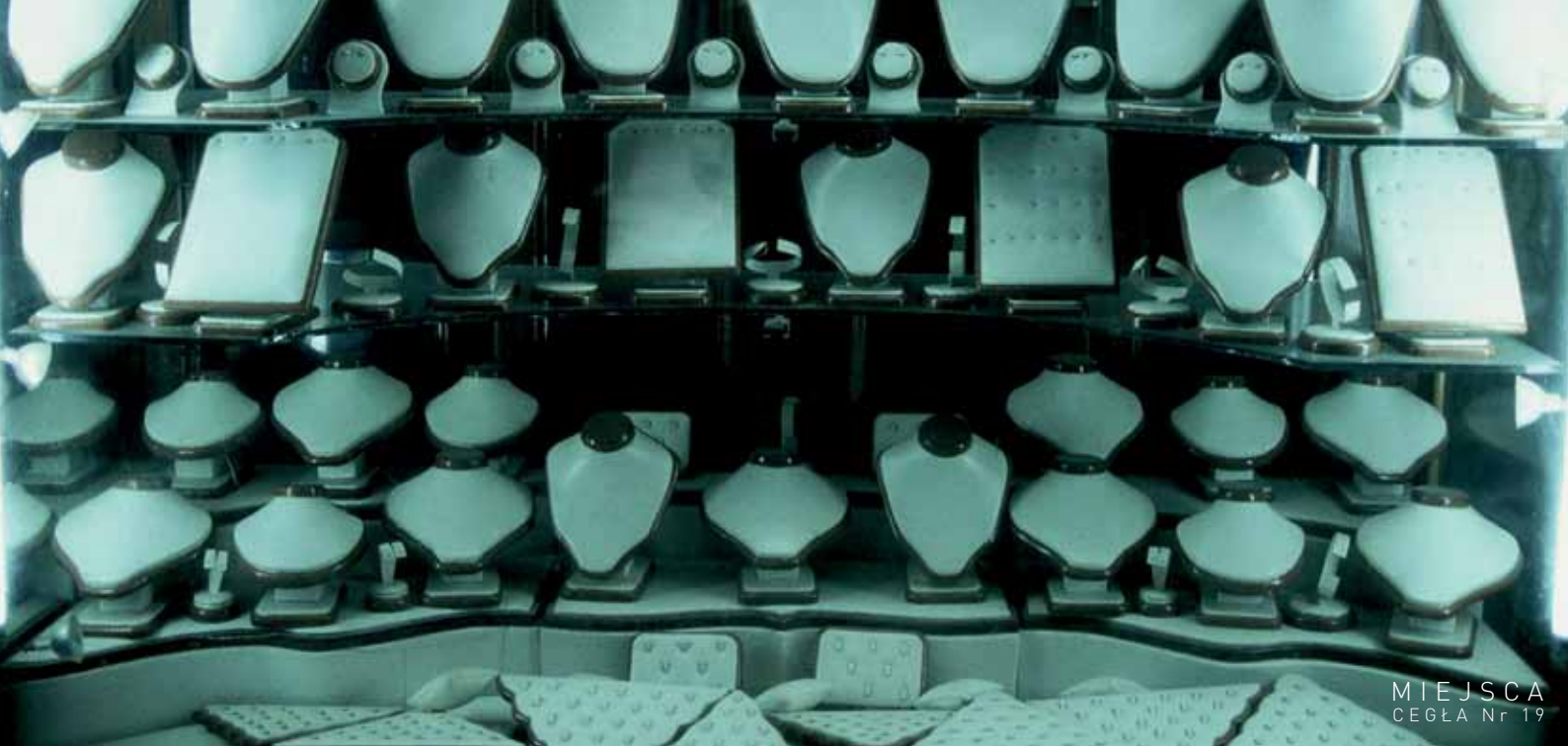
Za twoimi plecami zmienia się miasto,
po skosie nieba dźwig
przenosi gotowe komponenty.

Krawat rozcina białą koszulę architekta,
parę rąk i nóg, poszczególne organy,
wytyczając dwie ścieżki: prawą i lewą.

Ty i ja precyzyjnie zaplanowani.
Nawet teraz na krawędzi linijki.

Krąg miasta się zacieśnia, płot
rośnie wokół pustej przestrzeni.
Za płotem dzieci, ich ręce i nogi zdradzają
strach. Nikt nie chce, by go znaleziono.

Sanna Karlström

***

tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

Przysiadł pośród ziemniaków i cebuli
w zawilgłej piwnicy,
otoczony przez kamień wyobraża sobie
jak to jest: być z ziemi.
Zaprojektował okno tak by dotykało sufitu.

Szkoło jak księżyc bez światła – niemożliwe.
Skulony siedzi z kolanami pod brodą,
nie widzi jak ładnie marszczą mu się spodnie.
Myśli o wyprasowanych koszulach nieskazitelnie
białych kotnierzykach w czeluściach szafy.

Sanna Karlström

***

tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

Przysiadł pośród ziemniaków i cebuli
w zawilgłej piwnicy,
otoczony przez kamień wyobraża sobie
jak to jest: być z ziemi.
Zaprojektował okno tak by dotykało sufitu.

Szkoło jak księżyc bez światła – niemożliwe.
Skulony siedzi z kolanami pod brodą,
nie widzi jak ładnie marszczą mu się spodnie.
Myśli o wyprasowanych koszulach nieskazitelnie
białych kotnierzykach w czeluściach szafy.

Sanna Karlström

MIEJSCA
CEGŁA Nr 19

***

tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

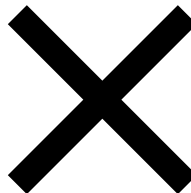
Wypowiada jedno słowo a
blok mieszkań pnie się ku górze
z ocienionego trawnika gdzie
szeleszczą skrzydłka owadów.

Pokój zadomawia się w czterech ścianach.

Otwieram i zamykam okno.
On mówi coś bezskutecznie przez szkło
ruch rysującej ręki wstrzymany
w istotnym punkcie ciemności w ciemności.

Obejmuję go nie ma twarzy jest pusty
zostawia na mnie ślad dużo mniejszy od siebie.

Sanna Karlström

***

tłum. Elżbieta Wójcik-Leese

Wypowiada jedno słowo a
blok mieszkań pnie się ku górze
z ocienionego trawnika gdzie
szeleszczą skrzydłka owadów.

Pokój zadomawia się w czterech ścianach.

Otwieram i zamykam okno.
On mówi coś bezskutecznie przez szkło
ruch rysującej ręki wstrzymany
w istotnym punkcie ciemności w ciemności.

Obejmuję go nie ma twarzy jest pusty
zostawia na mnie ślad dużo mniejszy od siebie.

Sanna Karlström

MIEJSCA
CEGLA Nr 19

Pokój 201

tłum. Julia Fiedorczuk

Wchodząc do pokoju nastuchuje
dwóch cisz:

tej wewnątrz
i tej na zewnątrz okna
powietrze bezszelestnie
osiadło na rurach, w jego uszach
zmaganie niewyraźnych milczeń
wiatru i samochodów

Jeśli w eleganckim szumie
krwi pobrzmiwa jeszcze jedna cisza
on nie zwraca na nią uwagi

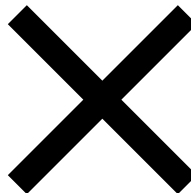
Każda
komórka śpiewa wczoraj
niespieszna drzemka

liczb mnożących się ukradkiem
na opuszkach palców

każdy pokój
inny lecz tożsamość zmienna
kiedy puszcza haftka snu

i otwiera się oko
w ścianie, która nas rozdziela

Zoe Skoulding

Pokój 201

tłum. Julia Fiedorczuk

Wchodząc do pokoju nastuchuje
dwóch cisz:

tej wewnątrz
i tej na zewnątrz okna
powietrze bezszelestnie
osiadło na rurach, w jego uszach
zmaganie niewyraźnych milczeń
wiatru i samochodów

Jeśli w eleganckim szumie
krwi pobrzmiwa jeszcze jedna cisza
on nie zwraca na nią uwagi

Każda
komórka śpiewa wczoraj
niespieszna drzemka

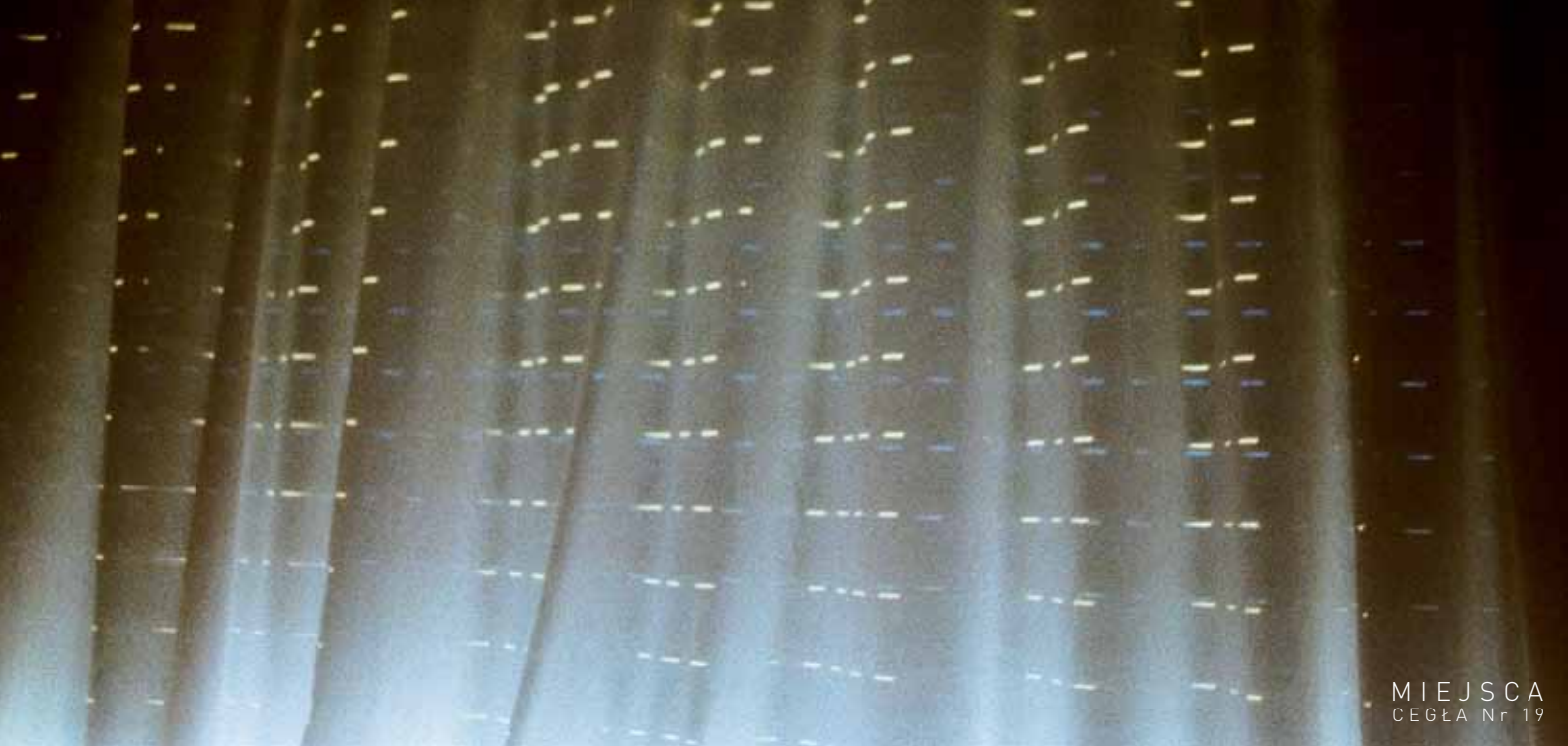
liczb mnożących się ukradkiem
na opuszkach palców

każdy pokój
inny lecz tożsamość zmienna
kiedy puszcza haftka snu

i otwiera się oko
w ścianie, która nas rozdziela

Zoe Skoulding

MIEJSCA
CEGLA Nr 19

Pokój 321

tłum. Julia Fiedorczuk

Wchodząc do pokoju za każdym razem trafiasz
na miejsce, w którym dawne pokoje
zapominają się

                    w powtórzeniu odległości od
drzwi do łóżka

                    od sufitu do okna od
                    okna

do lustra

Przegrywasz z miłością

do luster kiedy opieszały podpowierzchniowy
ruch przeobraża się w twoją
skórę

                    W polu sił możliwych linii życia
dajesz trzy kroki w stronę centrum
poplamionego dywanu

                    Właśnie tutaj wszystko
zdarza się dwa razy

                    raz w ciele

raz w słowach, które je nazywają

                    nie możesz

uwolnić się od piosenki

                    która

była w pokoju i jest teraz w tobie

Zoe Skoulding

Pokój 201

tłum. Julia Fiedorczuk

Wchodząc do pokoju za każdym razem trafiasz
na miejsce, w którym dawne pokoje
zapominają się

                    w powtórzeniu odległości od
drzwi do łóżka

                    od sufitu do okna od
                    okna

do lustra

Przegrywasz z miłością

do luster kiedy opieszały podpowierzchniowy
ruch przeobraża się w twoją
skórę

                    W polu sił możliwych linii życia
dajesz trzy kroki w stronę centrum
poplamionego dywanu

                    Właśnie tutaj wszystko
zdarza się dwa razy

                    raz w ciele

raz w słowach, które je nazywają

                    nie możesz

uwolnić się od piosenki

                    która

była w pokoju i jest teraz w tobie

Zoe Skoulding

RitaBaum

TAJNE KOMPLETY

Kolguarnia Partnerka
Dolnośląskiej Szkoły Wyższej

CZYNNE	PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK : 08 - 20	SOBOTA : 10 - 20	NIEDZIELA : 10 - 18
PRZEJŚCIE GARNCARSKIE 2 [JEDNA Z 3 ULICZEK PRZECINAJĄCYCH WROCŁAWSKI RYNEK]			
71 714 23 80	TAJNEKOMPLETY@FUNDACJA-KARPOWICZ.ORG		WWW.TAJNEKOMPLETY.PL

C A F E   K S I Ę G A R N I A   L I T E R A C K A

